

Uradni list

Evropske unije

L 339

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 53

22. december 2010

Vsebina

I *Zakonodajni akti*

UREDBE

- ★ Uredba (EU) št. 1210/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2010 o preverjanju pristnosti eurokovancev in ravnanju z eurokovanci, neprimernimi za obtok 1
- ★ Uredba (EU) št. 1211/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2010 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 539/2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve ... 6

Cena: 3 EUR

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 1210/2010 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 15. decembra 2010

o preverjanju pristnosti eurokovanec in ravnanju z eurokovanci, neprimernimi za obtok

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 133 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Sveta (ES) št. 1338/2001 z dne 28. junija 2001 o določitvi ukrepov, potrebnih za zaščito eura pred ponarejanjem ⁽³⁾ določa, da morajo kreditne institucije in drugi ponudniki plačilnih storitev v okviru svojih plačilnih dejavnosti, kot tudi vse druge institucije, ki sodelujejo pri obdelavi bankovcev in kovancev ter njihovi distribuciji javnosti, izpolniti zahtevo po preverjanju pristnosti eurobankovcev in eurokovanec, ki so jih prejeli in jih nameravajo znova dati v obtok, ter zagotoviti, da se odkrijejo ponaredki.

(2) V Priporočilu Komisije 2005/504/ES z dne 27. maja 2005 o preverjanju pristnosti in ravnanju z eurokovanci, neprimernimi za obtok ⁽⁴⁾ so določene priporočene prakse glede preverjanja pristnosti teh kovancev in ravnanja z eurokovanci neprimernimi za obtok. Ker obvezni skupni okvir za preverjanje pristnosti kovancev

ne obstaja, lahko med državami članicami nastanejo različne prakse in tako ni mogoče zagotoviti enotne zaščite valute po celotnem euroobmočju.

(3) Za doseg učinkovitega in enotnega preverjanja pristnosti eurokovanec v celotnem euroobmočju je zato nujno, da se uvedejo zavezujoča pravila za izvajanje skupnih postopkov preverjanja pristnosti eurokovanec v obtoku, ter za izvajanje mehanizmov nadzora teh postopkov, ki jih izvajajo nacionalni organi.

(4) V postopku preverjanja pristnosti bi se morali prepoznati tudi pristni eurokovanci neprimerni za obtok. Če so neprimerni kovanci v obtoku, se težje uporabljajo, zlasti v avtomatih na kovance, pri uporabnikih pa to lahko privede do zmede glede pristnosti teh kovancev. Neprimerne kovance bi bilo treba umakniti iz obtoka. Torej so za države članice potrebna zavezujoča skupna pravila o tem, kako ravnati z eurokovanci neprimernimi za obtok in kako jih povrniti.

(5) Zaradi uskladitve izvajanja postopkov preverjanja pristnosti bi moral Evropski tehnični in znanstveni center (ETSC), ustanovljen z Odločbo Komisije 2005/37/ES ⁽⁵⁾, po posvetovanju s skupino strokovnjakov za ponarejene kovance iz navedene odločbe, nadalje opredeliti podrobne zahteve glede testiranja in usposabljanja za preverjanje pristnosti kovancev ter specifikacije za preverjanje eurokovanec neprimernih za obtok in druge določbe o praktičnem izvajanju.

(6) Da bi omogočili postopno prilagoditev sedanjega sistema predpisov in prakse določbam te uredbe, bi državam članicam med prehodnim obdobjem do 31. decembra 2014 morale biti omogočeno, da določijo odstopanja v zvezi z vrstami naprav za razvrščanje kovancev, uporabljenih za preverjanje pristnosti eurokovanec in za število teh naprav, ki bodo letno preizkušene.

⁽¹⁾ UL C 284, 25.11.2009, str. 6.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 7. septembra 2010 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 29. novembra 2010.

⁽³⁾ UL L 181, 4.7.2001, str. 6.

⁽⁴⁾ UL L 184, 15.7.2005, str. 60.

⁽⁵⁾ UL L 19, 21.1.2005, str. 73.

- (7) Vsak nacionalni organ, ki ravna z eurokovanci neprimernimi za obtok, bi moral imeti možnost, da v skladu s to uredbo uvede takso za kritje stroškov postopka. Taksa za stroške postopka se ne bi smela uporabljati za majhne količine predloženih eurokovanecv neprimernih za obtok. Države članice bi morale imeti možnost določiti oprostitev plačila takse za stroške postopka za osebe, ki tesno sodelujejo z organi pri umikanju ponarejenih ali neprimernih kovanecv iz obtoka. Države članice bi morale imeti možnost, da sprejmejo vreče ali kasete mešanih ponarejenih in neprimernih kovanecv, ne da bi zaračunale dodatne stroške, če je to v javnem interesu.
- (8) Da bi se dosegel enak način preverjanja eurokovanecv in ravnanja z eurokovanci neprimernimi za obtok po celotnem euroobmočju, bi morala vsaka država članica uvesti kazni za kršitve.
- (9) Ker cilja te uredbe, in sicer učinkovitega ter enotnega preverjanja pristnosti eurokovanecv v celotnem euroobmočju države članice zaradi razlik med nacionalnimi praksami ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

VSEBINA IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Vsebina

Ta uredba določa potrebne postopke za preverjanje pristnosti eurokovanecv in ravnanje z eurokovanci neprimernimi za obtok.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „preverjanje pristnosti eurokovanecv“ je postopek preverjanja ali so eurokovanci pristni in primerni za obtok;
- (b) „eurokovanci neprimerni za obtok“ so eurokovanci, ki so pristni, vendar so bili v postopku preverjanja pristnosti zavrženi ali eurokovanci, katerih izgled je bil bistveno predelan;
- (c) „imenovani nacionalni organ“ je nacionalni analitski center za kovanice ali drug organ, ki ga imenuje zadevna država članica;
- (d) „institucije“ so institucije iz prvega pododstavka člena 6(1) Uredbe (ES) št. 1338/2001, razen tistih iz tretje alineje istega člena;
- (e) „CEEG“ (skupina izvedencev za boj proti ponarejanju kovanecv) so izvedenci za boj proti ponarejanju kovanecv iz Odločbe 2005/37/ES.

POGLAVJE II

PREVERJANJE PRISTNOSTI EUROKOVANECV

Člen 3

Preverjanje pristnosti eurokovanecv

1. Institucije zagotovijo, da se izvede postopek preverjanja pristnosti eurokovanecv, ki so jih prejele in jih nameravajo znova dati v obtok. To obveznost izvajajo z:

- (a) uporabo naprav za razvrščanje kovanecv, vključenih na seznam naprav za razvrščanje kovanecv iz člena 5(2); ali
- (b) osebjem, usposobljenim v skladu z načini, ki jih opredelijo države članice.

2. Po postopku preverjanja pristnosti se vsi kovanci, za katere se sumi, da so ponarejeni in eurokovanci neprimerni za obtok, predložijo imenovanemu nacionalnemu organu.

3. Za ponarejene eurokovance, predane pristojnim nacionalnim organom v skladu s členom 6 Uredbe (ES) št. 1338/2001, ni treba plačati taks za stroške postopka ali drugih taks. Za eurokovance neprimerne za obtok se uporablja poglavje III te uredbe.

Člen 4

Zahtevano testiranje in naprave za razvrščanje kovanecv

1. Institucije pri izvajanju člena 3(1)(a) uporabijo le vrste naprav za razvrščanje kovanecv, pri katerih je bil uspešno opravljen test odkrivanja ponaredekcv, ki ga je izvedel imenovani nacionalni organ ali ETSC ter so bile v trenutku nakupa vključene v seznam na spletnem mestu iz člena 5(2). Institucije zagotovijo, da se te naprave redno prilagajajo, da bi ohranile sposobnost odkrivanja ponaredekcv, ob upoštevanju sprememb, uvedenih na seznam iz člena 5(2). Namen testa odkrivanja ponaredekcv je zagotoviti, da je naprava sposobna zavrtniti znane vrste ponarejenih eurokovanecv, in med postopkom, eurokovance neprimerne za obtok ter vse druge predmete, podobne kovancem, ki ne izpolnjujejo specifikacij za pristne eurokovance.

2. Države članice lahko v prehodnem obdobju do 31. decembra 2014 predvidijo posebna odstopanja od prvega stavka odstavka 1 za naprave za razvrščanje kovancev, ki so se uporabljale 11. januarja 2011 in pri katerih je bila dokazana sposobnost odkrivanja ponarejenih eurokovanec, eurokovanec neprimernih za obtok in drugih predmetov, podobnih kovanecem, ki ne izpolnjujejo specifikacij za pristne eurokovanec, čeprav te naprave niso vključene v seznam iz člena 5(2). Takšna odstopanja se sprejmejo po posvetovanjih s CCEG.

Člen 5

Prilagoditev naprav za razvrščanje kovancev

1. Zato da bi lahko proizvajalci naprav za razvrščanje kovancev pridobili specifikacije potrebne za prilagoditev svojih naprav za odkrivanje ponarejenih eurokovanec, se lahko testiranje v skladu s členom 4 izvaja pri imenovanem nacionalnem organu, ETSC ali, na osnovi dvostranskega sporazuma, v prostorih proizvajalca. Po uspešno opravljenem testiranju naprave za razvrščanje kovancev se izda povzetek poročila o odkritih ugotovitvah in testiranju, naslovljeno na proizvajalca naprave, izvod pa se pošlje tudi ETSC.

2. Komisija na svojem spletnem mestu objavi prečiščen seznam vseh naprav za razvrščanje kovancev, za katere je ETSC prejel ali pripravil pozitiven in veljaven povzetek poročila o odkritih ugotovitvah in testiranju.

Člen 6

Nadzor, ki ga opravljajo države članice

1. Države članice opravljajo nadzor, določen v tem členu.

2. Države članice vsako leto opravijo preglede v prostorih institucij, da na podlagi testov odkrivanja ponarejenih naprav za razvrščanje kovancev. Kadar se od osebja institucij pričakuje, da ročno preveri pristnost eurokovanec znova danih v obtok, države članice pridobijo zagotovila institucij, da je njihovo osebje ustrezno usposobljeno za ta namen.

3. V vsaki državi članici se letno preizkusi tolikšno število naprav za razvrščanje kovancev, da količina eurokovanec, ki jo te naprave razvrstijo v navedenem letu, ustreza vsaj 25 % neto seštete skupne količine kovancev, ki jih je ta država članica izdajala od uvedbe eurokovanec do konca predhodnega leta. Število naprav za razvrščanje kovancev, ki jih je treba preizkusiti, se izračuna na osnovi količine treh najvišjih vrednosti

eurokovanec, namenjenih za obtok. Države članice si prizadevajo zagotoviti, da se naprave za razvrščanje kovancev preverjajo izmenično.

4. V primeru, da je število naprav za razvrščanje kovancev, ki bodo v skladu z odstavkom 3 letno preizkušene, večje od števila naprav, ki delujejo v določeni državi članici, se letno preizkusijo vse naprave za razvrščanje kovancev, ki delujejo v tej državi članici.

5. Za prehodno obdobje do 31. decembra 2014 lahko države članice odločijo, potem ko uradno obvestijo Komisijo, da se letno preizkusi tolikšno število naprav za razvrščanje kovancev, da količina eurokovanec, ki jo te naprave razvrstijo v navedenem letu, ustreza vsaj 10 % neto seštete skupne količine kovancev, ki jih je ta država članica izdala od uvedbe eurokovanec do konca predhodnega leta.

6. Države članice kot del letnih nadzorov spremljajo, kakšna je zmoglost institucij za preverjanje pristnosti eurokovanec na podlagi:

(a) obstoja zapisanih pravil, ki vsebujejo navodila v zvezi z uporabo naprav za avtomatsko razvrščanje kovancev ali za ročno razvrščanje, kakor je ustrezno;

(b) dodelitve ustreznega števila človeških virov;

(c) obstoja zapsanega načrta vzdrževanja, katerega namen je ohranjati ustrezno raven zmogljivosti naprav za razvrščanje kovancev;

(d) obstoja pisnih postopkov za predložitev ponarejenih eurokovanec, eurokovanec neprimernih za obtok in drugih predmetov, podobnih kovanecem, ki ne izpolnjujejo specifikacij pristnih eurokovanec, imenovanemu nacionalnemu organu; ter

(e) obstoja notranjih nadzornih postopkov, ki opisujejo načine in pogostost nadzora, ki ga izvajajo institucije, da bi zagotovile, da njihovi centri za razvrščanje ali osebje upošteva navodila iz tega odstavka.

7. Kadar država članica odkrije, da se ta uredba ne upošteva, zadevna institucija sprejme ukrepe za zagotovitev takojšnje odprave neupoštevanja.

Člen 7

Tehnične določbe

Komisija zagotovi, da ETSC po posvetovanju s CCEG v razumnem roku opredeli tehnične specifikacije testa odkrivanja ponaredkov in druge določbe o praktičnem izvajanju, kot so prakse usposabljanja, obdobje veljavnosti povzetka poročila o testu odkrivanja ponaredkov, informacije, ki se vključijo v seznam iz člena 5(2), smernice v zvezi z nadzorom, preverjanji in revizijo, ki jih izvajajo države članice, pravilnik o postopku za odpravo neupoštevanja ter ustrezne pragove sprejemljivosti pristnih kovancev.

POGLAVJE III

RAVNANJE Z EUROKOVANCI NEPRIMERNIMI ZA OBTOK

Člen 8

Umik in povračilo eurokovanec neprimernih za obtok

1. Države članice umaknejo iz obtoka eurokovanec neprimerne za obtok.

2. Države članice povrnejo ali nadomestijo eurokovanec, ki so postali neprimerni za obtok zaradi dolge uporabe ali poškodbe ali so bili izločeni med postopkom preverjanja pristnosti iz kakršnega koli drugega razloga. Države članice lahko zavrnejo povračilo tistih eurokovanec neprimernih za obtok, ki so bili predelani bodisi namerno bodisi v postopku, za katerega se upravičeno pričakuje, da bo učinkoval kot sprememba, brez poseganja v povračilo kovancev, zbranih v dobrodelne namene, kot so kovanci, vrženi v vodnjake.

3. Države članice zagotovijo, da se eurokovanci neprimerni za obtok po umiku fizično in trajno uničijo tako, da se ti kovanci ne morejo znova dati v obtok ali se predložiti v povračilo.

Člen 9

Takse za stroške postopka

1. Od povračila ali nadomestitve predloženih eurokovanec neprimernih za obtok, se lahko odbije taksa za stroške postopka v vrednosti 5 % nominalne vrednosti teh eurokovanec. V primeru preverjanja pristnosti celotne vreče ali kasete kovancev v skladu s členom 11(2), se ta taksa za stroške postopka lahko dopolni z dodatno takso v višini 15 % nominalne vrednosti predloženih eurokovanec.

2. Države članice lahko določijo splošne ali delne oprostitev od plačila taks za stroške postopka, kadar fizične ali pravne osebe, ki predložijo eurokovanec, tesno in redno sodelujejo z imenovanim nacionalnim organom pri umiku iz obtoka ponarejenih eurokovanec ali eurokovanec neprimernih za obtok ali kadar je navedena oprostitev v javnem interesu.

3. Prevoz in z njim povezane stroške krije fizična ali pravna oseba, ki predloži eurokovanec.

4. Brez poseganja v oprostitev iz odstavka 2 je vsaka fizična ali pravna oseba, ki predloži eurokovanec, vsako leto oproščena od plačila takse za stroške postopka za količino kovancev, ki ni večja od enega kilograma eurokovanec neprimernih za obtok, na vrednost enote. Če se ta količina preseže, se lahko za vse predložene kovanec plača taksa za stroške postopka.

5. Kadar posamezna predložitev kovancev vključuje kovanec, obdelane s kemičnimi ali drugimi nevarnimi snovmi do takšne stopnje, da bi lahko predstavljali nevarnost za zdravje oseb, ki z njimi ravna, se dajatve, obračunane v skladu z odstavkom 1, dopolnijo z dodatno takso v višini 20 % nominalne vrednosti predloženih eurokovanec.

Člen 10

Pakiranje eurokovanec neprimernih za obtok

1. Fizična ali pravna oseba, ki predloži eurokovanec za povračilo ali nadomestitev, jih razvrsti po vrednosti v standardizirane vreče ali kasete, kot sledi:

(a) vreče ali kasete zajemajo:

(i) 500 kovancev za vrednosti 2 EUR in 1 EUR,

(ii) 1 000 kovancev za vrednosti 0,50 EUR, 0,20 EUR in 0,10 EUR,

(iii) 2 000 kovancev za vrednosti 0,05 EUR, 0,02 EUR in 0,01 EUR,

(iv) pri manjših količinah, po 100 kovancev vsake vrednosti;

(b) na vsaki vreči ali kaseti je treba natančno navesti identifikacijske podatke o fizični ali pravni osebi, ki je predložila kovanec, skupno vrednost in vrednost po apoenih, težo, datum pakiranja ter številko vreče ali kasete; fizična ali pravna oseba, ki predloži kovanec, priskrbi pakirni seznam s pregledom predloženih vreč ali kaset; če so bili kovanci obdelani s kemičnimi ali drugimi nevarnimi snovmi, se standardnim embalažnim enotam priloži pisna izjava, v kateri so natančno navedene uporabljene snovi;

(c) kadar je skupna količina eurokovanec neprimernih za obtok manjša od zahtev iz točke (a), se ti eurokovanci razvrstijo po vrednosti in predložijo v nestandardni embalaži.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice na dan 11. januarja 2011 glede embalaže upoštevajo drugačne zahteve iz svojih nacionalnih predpisov.

Člen 11

Pregledi eurokovanecv neprimernih za obtok

1. Države članice lahko pregledajo predložene eurokovanecv neprimerne za obtok, kot sledi:

- (a) prijavljeno količino je treba preveriti s tehtanjem vsake vreče ali kasete;
- (b) pristnost je treba preveriti in vizualni izgled pregledati na podlagi vsaj 10-odstotnega vzorca predloženih kovanecv.

2. V primeru, da so po pregledih iz odstavka 1 ugotovljene nepravilnosti ali odstopanja od člena 10 se pregleda celotna vreča ali kasete.

3. Kadar sprejem ali razvrščanje kovanecv predstavlja nevarnost za zdravje oseb, ki ravnajo z njimi, ali če predloženi kovanci ne izpolnjujejo standardov pakiranja in označevanja, države članice lahko zavrnejo take kovanecv.

Države članice lahko predpišejo ukrepe v zvezi s fizičnimi in pravnimi osebami, ki so predložile kovanecv iz prvega pododstavka.

POGLAVJE IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 12

Poročanje, komunikacija in ocenjevanje

1. Države članice Komisiji vsako leto predložijo poročila o svojih dejavnostih glede preverjanja pristnosti eurokovanecv. Zagotovljene informacije vključujejo število pregledov, opravljenih v skladu s členom 6(2) in preskušeni naprav za razvrščanje kovanecv, rezultate testa, količino kovanecv, razvrščenih s temi napravami, število analiziranih sumljivih kovanecv in število povrnjenih eurokovanecv neprimernih za obtok, kakor tudi podrobnosti o vseh odstopanjih od člena 4(2) ali člena 6(5).

2. Da bi državam članicam omogočile spremljanje upoštevanja te uredbe, jim institucije na zahtevo vsaj enkrat letno zagotovijo najmanj naslednje informacije:

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourg, 15. decembra 2010

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

- (a) vrste in število uporabljenih naprav za razvrščanje kovanecv;
- (b) kraj namestitve vsake naprave za razvrščanje kovanecv; ter
- (c) količina razvrščenih kovanecv na vsako napravo za razvrščanje kovanecv, na leto in po vrednosti, vsaj za tri najvišje vrednosti.

3. Države članice zagotovijo, da so informacije o organih, imenovanih za povračila ali nadomestitve eurokovanecv in posebni pogoji, kot so zahteve glede pakiranja in takse, na voljo na ustreznih spletnih mestih ter da so primerno objavljeni.

4. Komisija po opravljeni analizi prejetih poročil držav članic predloži letno poročilo Ekonomsko-finančnemu odboru o tem, kako se razvija preverjanje pristnosti eurokovanecv in eurokovanecv neprimernih za obtok, ter o rezultatih v zvezi s tem.

5. Komisija do 30. junija 2014 Evropskemu parlamentu in Svetu predstavi poročilo o izvajanju in učinkih te uredbe. Temu poročilu se lahko, če je ustrezno, priložijo zakonodajni predlogi o podrobnejšem nadaljnjem izvajanju te uredbe ali o njenih spremembah, zlasti v zvezi s členi 6 in 8.

Člen 13

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo njihovo izvajanje. Te kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 14

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2012, razen poglavja III, ki se uporablja od datuma začetka veljavnosti te uredbe.

Za Svet
Predsednik
O. CHASTEL

UREDBA (EU) št. 1211/2010 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 15. decembra 2010

o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 539/2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 77(2)(a) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Sestava seznamov tretjih držav in ozemelj v prilogah I in II k Uredbi Sveta (ES) št. 539/2001 ⁽²⁾ bi morala biti in še naprej ostati skladna z merili iz uvodne izjave 5 navedene uredbe. Tretje države ali ozemlja, v zvezi s katerimi so se razmere glede teh meril spremenile, bi bilo treba prenesti iz ene priloge v drugo.
- (2) Vizumska obveznost za državljane Tajvana ni več upravičena, zlasti zato, ker to ozemlje v skladu z merili iz uvodne izjave 5 Uredbe (ES) št. 539/2001 ne predstavlja tveganja za Unijo glede nezakonitega priseljevanja ali grožnje javnemu redu ter v luči zunanjih odnosov. Posledično bi bilo treba navedbo tega ozemlja prenesti v Prilogo II k navedeni uredbi. Nadalje, liberalizacija vizumov bi se morala uporabljati le za imetnike potnih listov, izdanih na Tajvanu, ki vsebujejo številko osebne izkaznice.
- (3) V Prilogi I Uredbe (ES) št. 539/2001 bi bilo treba črtati navedbo Severnih Marianskih otokov, saj so državljani zadevnega ozemlja kot imetniki potnih listov Združenih držav Amerike državljani Združenih držav Amerike, ki so navedene v Prilogi II k navedeni uredbi.

(4) Ta uredba predstavlja za Islandijo in Norveško razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽³⁾, ki spadajo na področje iz točke (B) člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo navedenega sporazuma ⁽⁴⁾.

(5) Ta uredba predstavlja za Švico razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽⁵⁾, ki spadajo na področje iz točk (B) in (C) člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES ⁽⁶⁾.

(6) Ta uredba predstavlja za Lihtenštajn razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola, podpisanega med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, ki spadajo na področje iz točk (B) in (C) člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/261/ES ⁽⁷⁾.

(7) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem Združeno kraljestvo ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda ⁽⁸⁾; Združeno kraljestvo torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča niti se v njem ne uporablja.

⁽³⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

⁽⁴⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 31.

⁽⁵⁾ UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

⁽⁶⁾ UL L 53, 27.2.2008, str. 1.

⁽⁷⁾ UL L 83, 26.3.2008, str. 3.

⁽⁸⁾ UL L 131, 1.6.2000, str. 43.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. novembra 2010 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 25. novembra 2010.

⁽²⁾ UL L 81, 21.3.2001, str. 1.

(8) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda pri katerem Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda ⁽¹⁾; Irska torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča niti se v njej ne uporablja.

(9) Za Ciper ta uredba predstavlja akt, ki temelji na schengenskem pravnem redu oziroma je z njim kako drugače povezan v smislu člena 3(1) Akta o pristopu iz leta 2003.

(10) Ta uredba predstavlja akt, ki temelji na schengenskem pravnem redu oziroma je z njim kako drugače povezan v smislu člena 4(1) Akta o pristopu iz leta 2005 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 539/2001 se spremeni:

1. Priloga I se spremeni:

(a) v delu 1 se črta navedba Severnih Marianskih otokov;

(b) v delu 2 se črta navedba Tajvana;

2. v Prilogi II se doda naslednje:

„4. ENTITETE IN OZEMLJA, KI JIH NAJMANJ ENA DRŽAVA ČLANICA NE PRIZNAVA KOT DRŽAVE:

Tajvan (*)

(*) Izvzetje iz vizumske obveznosti velja le za imetnike potnih listov, izdanih na Tajvanu, ki vsebujejo številko osebne izkaznice.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v skladu s Pogodbama v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 15. decembra 2010

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednik
O. CHASTEL

⁽¹⁾ UL L 64, 7.3.2002, str. 20.

Cena naročnine 2010 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Format CD-ROM bo leta 2010 nadomeščen s formatom DVD.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

